

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci odsúdeného **I. L.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2010 jeho sťažnosť podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1 Ntok/1/2010 zo dňa 12. mája 2010 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť **I. L.**, nar. **X.**, **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre na verejnom zasadnutí konanom 12. mája 2010 napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh **I. L.** na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na predmetnom krajskom súde pod sp. zn. 5 T 1/2004.

V tejto veci bol **I. L.** rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 8. júla 2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 To 93/2005 zo dňa 22. marca 2006 uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. čiastočne dokonaneho, čiastočne nedokonaneho v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že :

v noci zo 14. na 15. novembra 2003 v obci **R.**, v rodinnom dome na **D.**, po predchádzajúcich rodinných nezhodách medzi obžalovaným a rodičmi jeho manželky spoločne žijúcim v tomto rodinnom dome, obžalovaný v hale domu, fyzicky

napadol a nezisteným ostrým bodnorezným predmetom spôsobil M. S. najmenej šestnásť bodných a bodno-rezných rán na rôznych častiach tela, najmä však opakovane na krku, hrudníka v oblasti srdca a pľúc, bruchu a na chrbte v oblasti ľavého ramena a ľavej lopatky, čo viedlo jednak k zlomenine ľavej ramennej kosti, a v dôsledku bodných poranení krku a hrudníka k porušeniu celistvosti steny krčnej tepny, hrdlovej žily, srdca a pľúc s následným zakrvácaním do hrudnej dutiny a vykrvácaniu mimo tela, čím v priebehu krátkeho času došlo k rozvoju šokového stavu so zlyhaním činnosti srdca a krvného obehu a tak k neodvratnej smrti M. S.;

následne obžalovaný I. L. fyzicky napadol v spálni toho istého domu A. S., ktorú nezisteným ostrým bodno-rezným predmetom najmenej sedemkrát bodol do rôznych častí tela a útočiac najmä na miesta, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány, jej spôsobil tržnú ranu ľavej temennej oblasti hlavy s následným otrasom mozgu bez straty vedomia, bodno-reznú ranu pravej ušnice, bodnú ranu v pravej záušnej oblasti, hlbokú bodnú ranu vonkajšej oblasti krku vľavo s poranením vetiev podklúčnej tepny, bodnú ranu krku vpravo v tesnej blízkosti veľkých krčných ciev s poranením troch dôležitých hlavových nervov a následným ochrnutím XI. hlavového nervu sprevádzaným obmedzenou pohyblivosťou pravého ramena stredne ťažkého stupňa, ako aj desať centimetrov veľkú hlbokú bodno-reznú ranu krku so zasiahnutím priečného výbežku krčného stavca, ďalšia bodná rana smerovala do oblasti dolnej časti krku a zasiahla horné medzihrudie s poranením pravého vratného nervu a hlavného miazgovodu, čo viedlo k ťažkému septickému stavu so zlyhávaním dýchania a krvnej zrážanlivosti, bodná rana lokalizovaná pod pravým reberným oblúkom prenikla cez brušnú stenu do pečeneového laloka s poranením pečeneovej žily a masívnym krvácaním do brušnej dutiny spôsobujúcim ťažký šokový stav, takto došlo k bezprostrednému ohrozeniu života A. S., pričom jej život sa podarilo zachrániť len vďaka včasnej odbornej lekárskej pomoci.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 2, § 29 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 bol pre výkon uloženého trestu zaradený do III. nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 bol tiež zviazaný zaplatiť poškodenej A. S., nar. X., bytom R., ul. D., škodu vo výške 332 735 (tristotridsaťdvatisíc sedemstotridsaťpäť) Sk.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený I. L.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nepostupoval v súlade so zásadami, ktoré vyplývajú zo zákonnej úpravy podmienok pre povolenie obnovy konania.

Nesprávna právna interpretácia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. viedla súd prvého stupňa k tomu, že zamietol jeho návrh na vykonanie dôkazov so zdôraznením, že krajský súd nemá dôvod pochybovať o vierohodnosti osoby A. S. st.

Nedôslednosť krajského súdu sa prejavila aj v jeho závere, že ani navrhované znalecké dokazovanie by neprinieslo do konania výsledok, ktorý by mohol zmeniť dôkaznú hodnotu v podobe výpovede poškodenej A. S. st. a celého súhrnu usvedčujúcich dôkazov.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. marca 2006, sp. zn. 1 To 93/2005 bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch skutkov.

V prvom skutku sa konštatuje, že ostrým bodnoreným predmetom napadol M. S.

Z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by poškodená A. S. st. bola priamym svedkom útoku na jej nebohého manžela. Uviedla, že počula krik a jeho videla vychádzať z haly. Okrem iného uviedla, že nôž si všimla dobre, pretože bolo svetlo.

Poškodená A. S. st. bola prvý krát vypočutá dňa 17. novembra 2003. Zo zápisnice o tomto jej výsluchu vyplýva, že vyšetrovateľ jej položil otázku: „Kto zaútočil na Vás a Vášho manžela?“ Následne jej vyšetrovateľ položil otázku: „Bol ešte niekto ďalší pri tom, keď Vás a Vášho manžela napadol Váš zať?“

Z týchto otázok, ktoré vyšetrovateľ položil ťažko zranenej poškodenej vyplýva, že jej v otázke uviedol, že bol útok aj na jej manžela, pričom samotná poškodená vo svojich nasledujúcich výpovediach neuviedla, že by priamo videla útok na svojho manžela.

Súdy nevenovali náležitú pozornosť tomuto prvému výsluchu poškodenej.

Okrem toho poškodená uviedla, že videla nôž veľmi dobre, neuvádzala však, či čepeľ noža bola od krvi, resp. či videla stopy krvi na jeho oblečení. Vzhľadom na početnosť bodných a bodnorezných rán, ktorými mal byť poškodený M. S. usmrtený je veľmi pravdepodobné, že na čepeli noža, ktorý mal mať páchatel' v ruke a na jeho oblečení museli byť stopy po krvi.

Vo vzťahu k tomuto skutku tiež poukazuje, že vzťahy medzi ním a poškodeným M. S. boli aj podľa svedkov dobré a neboli narušené.

Opätovne poukazuje na to, že záver súdov o jeho zlom psychickom stave v čase, kedy boli skutky spáchané, vychádza z neúplného dokazovania a preto aj navrhol, aby si súd vyžiadal správu od Obvodného oddelenia Policajného zboru v N. o výsledku policajného vyšetovania vo veci s tzv. „pokazeným mliekom“.

Okrem toho navrhol, aby si súd vyžiadal spis Okresného súdu v Topoľčanoch, sp. zn. 5 C 67/04, na ozrejmienie, že jeho bývalá manželka v návrhu na rozvod uvádzala, že to boli neznámi ľudia, ktorí im rozbíjali okná na dome, zakladali požiare a mali výhražné telefonáty.

Aj tieto okolnosti zostali neobjasnené a to v tej súvislosti, že poškodená A. S. na neho uvádzala, že si tieto veci vymýšľa.

Súd neakceptoval ani jeho návrh, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia grafológie na ozrejmienie, kto je autorom rukou písaného textu na fotografií a písanej listine.

Z obsahu listín, ktoré mu boli doručené do výkonu trestu vyplývajú skutočnosti, ktoré by samy o sebe boli spôsobilé na povolenie obnovy konania.

Nadalej navrhuje, aby bolo vykonané znalecké dokazovanie z odboru grafológie, aby boli vypočutí svedkovia L., P. F. a A. S. st., oboznámený spis Okresného súdu

Topolčany, sp. zn. 5 C 67/04 a vyžiadaná správa z Obvodného oddelenia Policajného zboru N.

S poukazom na vyššie uvedené odsúdený považuje záver prvostupňového súdu za predčasný.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti odsúdeného I. L. podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že krajský súd rozhodol o návrhu odsúdeného zákonným spôsobom.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že po obdržaní návrhu na povolenie obnovy konania krajský súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vykonal všetky podľa povahy veci potrebné dôkazy a následne rozhodol správne o tom, že odsúdený v skutočnosti nepredložil, resp. nenavrhol žiadne také dôkazy, ktoré by mohli zodpovedať kritériám uvedeným v § 394 ods. 1, prípadne ods. 5 Tr. por.

Tento svoj záver prvostupňový súd vo vzťahu k jednotlivým navrhovaným dôkazom presvedčivo a v súlade so zisteným skutkovým stavom odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto odôvodnením obsiahnutým v napadnutom uznesení stotožňuje.

Požiadavka na vykonanie dôkazov uvedených v sťažnosti nie je ani podľa názoru najvyššieho súdu spôsobilá priniesť nové skutočnosti, ktoré doteraz neboli známe a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že rozhodujúcim dôkazom svedčiacim v pôvodnom konaní v neprospech I. L. bola výpoveď A. S. st., ktorá bola ním napadnutá a ťažko zranená. Táto opakovane vypovedala o okolnostiach útoku voči svojej osobe zo strany menovaného

ako aj o ďalších skutočnostiach, na základe ktorých súdy ustálili jeho vinu na predmetných skutkoch.

V tejto ustálenej dôkaznej situácii odsúdený navrhuje predovšetkým vykonať dokazovanie z odboru grafológie a vypočúť ako svedkov P. F. (spoluodsúdeného na cele) a p. L. (príslušníka Ústavného zboru väzenskej a justičnej správy v Želiezovciach) a takto chce preukázať, že jeho bývalá manželka napísala text k fotografii ich detí v tom smere „aby previedol na ňu svoj majetok a potom si matka spomenie, kto je naozaj vrah“.

Ak by sa aj preukázalo, že tento text napísala a odsúdenému do výkonu trestu zaslala skutočne bývalá jeho manželka A. S. ml., možno si takéto jej správanie vysvetľovať rôzne, avšak zásadne nie ako úmysel A. S. st. zmeniť, či modifikovať svoje predchádzajúce výpovede.

A. S. ml. totiž na verejnom zasadnutí poprela, že by takýto text písala, súčasne vypovedala, že s matkou má chladné vzťahy, o usmrtení jej manžela a jej napadnutí s ňou nehovorila, a nič nevie o tom, že by táto mala úmysel niečo zmeniť na doterajších výpovediach. Ani z ďalších dôkazov žiadne takéto, hoci len indície nevyplývajú.

Nie je preto ani daný žiadny zákonný dôvod vykonávať takéto dokazovanie a nie je daný ani dôvod pre opätovné vypočúvanie A. S. st. ku skutočnostiam, ku ktorým sa už opakovane vyjadrovala.

Pokiaľ ide o zostávajúce návrhy na oboznámenie sa s rozvodovým spisom Okresného súdu v Topoľčanoch, sp. zn. 5 C 67/2004 a zaobstaranie správy z Obvodného oddelenia Policajného zboru Nitrianska Blatnica ohľadne preverovania okolností okolo „pokazeného mlieka“ nájdeného A. S. st. v domácnosti aj tieto považuje najvyšší súd za nepotrebné, pretože svojou podstatou sú jednak príliš vzdialené predmetu potrebného dokazovania, jednak sú známe už z pôvodného konania, súdy ich už vyhodnocovali a náležite sa s nimi vysporiadali.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd správne rozhodol, keď návrh I. L. zamietol nezistiac dôvody uvedené v § 394 ods. 1, ods. 5 Tr. por.

Menovaný vo svojej sťažnosti nepredniesol žiadne také argumenty, ktoré by uvedené rozhodnutie spochybnili, preto Najvyšší súd jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Pavol T o m a n, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Marián Jarábek

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová